

ftigt nok til, at man maa arbejde, eller ikke; men en anden Ulempe, som for mig har mere at bethyde, er den, at man ofte har seet igjennem de offentlige Blade, at denne Bestemmelse har givet Anledning til Retskrætter imellem Huusbond og Tyende, og netop af Hensyn her- til meente jeg, at det vilde være ønskeligt jo før jo heller at faae Bestemmelsen forandret. Der staaer i Paragrafen, at Huusbonden ikke alene skal tillade, at Tyendet flittig besøger den offentlige Gudstjeneste, men han skal endog holde det dertil; naar nu et Tyende en Søndag vil gaae i Kirke, saa siger Huusbonden: „Nei, det har været saa daarligt Veir i de sidste Dage, at vi maae høre idag;“ men naar vedkommende Karl eller Pige ikke er af samme Mening, saa sige de: „Nei, der staaer i Loven, at jeg maa gaae til Kirke, og derfor gaaer jeg; det har ikke været saa daarligt Veir, at det er nødvendigt at høre idag“, og deraf opstaaer saa en Retsfag. Lovens Bestemmelser maae være affattede saa bestemt, at begge Parter kunne sige til sig selv, naar de ville eftersee Lovbestemmelsen: Sdag har Huusbonden Ret til at forlange, at Tyendet skal høre, og idag ikke. Jeg anfører dette kun for, om muligt, at lægge den høitærede Justitsminister ogsaa dette Punkt særdeles paa Hjerte ved Udarbejdelsen af det Lovudkast, som vi have Grund til at vente snart vil blive forelagt. Jeg kan altsaa ikke Andet end ytre mig tilfreds med det foreliggende Forslag og skal med stor Fornøielse give det min Stemme.

Justitsministeren: Med Hensyn til det Punkt, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) omtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, skal jeg kun tillade mig den Bemærkning, at der angaaende saadanne Forhold som det af ham paaapegede albrig har foreligget i Justitsministeriet noget Andragende eller nogen Besværing, saa at der ikke for Ministeriet har været nogen Anledning til at indlade sig paa, hvad dermed stod i Forbindelse.

N. Jensen: Jeg kan ikke dele den Betragtning, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) gjorde

gjældende, at det Punkt, jeg havde bragt under Overveielse, ikke skulde have en naturlig Plads under denne Lovs Behandling, thi det forekommer mig at ligge saa nær, at der var al Anledning til at berøre det, og jeg skal derfor tillade mig endnu nogle faa Bemærkninger i Anledning af, hvad den høitærede Justitsminister yttede. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at Politiet maatte have Ret til at overvære denne paatænkte Gudstjeneste og, hvis der var Grund dertil, at forbyde den; men det forekommer mig at være stridende mod Religionsfriheden, at man skulde kunne forbyde den, før end man har nogetsomhelst Begreb om, hvorledes den er. Den høitærede Justitsminister nævnte en heel Deel Omstændigheder, af hvilke han søgte at danne sig et Begreb om, hvorledes denne Gudstjeneste vilde være beskaffen, men jeg tilstaaer, at der for mig ikke i Alt, hvad den høitærede Justitsminister anførte, var den allermindste holdbare Grund til at forbyde denne Gudstjeneste. Den høitærede Justitsminister nævnte saaledes, at Gudstjenesten paatænktes afholdt i en Vandsebob i Helliggeiststræde. Det er en Kjendsgjerning, som ikke kan være den høitærede Justitsminister ubekendt, at der tidligere paa dette Sted meget ofte er holdt Gudstjeneste, og det vilde være særdeles beklageligt, om den høitærede Justitsminister følte det som sin Pligt at afgjøre, hvorledes det Huus skal være beskaffent, som Borgerne ønske at forrette deres Andagt i. Den høitærede Justitsminister nævnte ligeledes, at den Mand, der havde indbudt til denne Gudstjeneste, tidligere skulde have holdt offentlig Foredrag for Betaling; men dette synes mig dog heller ikke kan bevirke, at der formenes ham Ret til at holde Gudstjeneste, der jo var averteret at skulle holdes uden nogen Betaling. Det, at holde Foredrag for Betaling, er jo ikke saaledes borgerligt vanærende, at det skulde berøve en Mand hans Ret til at nyde Godt af Religionsfriheden. Naar endelig den høitærede Justitsminister har meent, at der i den Text, som den vedkommende Mand havde valgt til sin Tale, skulde ligge Noget, som varstede om, at Sagen ikke skulde være fuldkommen alborligt meent, og at det skulde være en Text, som paa nogen Maade skulde kunne